Een plan voor het schoolplein (B2 · NT2 Dutch B2)

Tekst / Transcript

Toen de gemeente aankondigde dat het schoolplein een nieuwe inrichting zou krijgen, werd er een avond voor ouders georganiseerd. In de aula stonden klapstoelen in rechte rijen en op een tafel lagen tekeningen van bomen, banken en een klimtoestel. Bahar, moeder van twee kinderen in groep vier en groep zeven, kwam als een van de eersten binnen. Ze had thuis lang nagedacht over wat ze zou zeggen. Toch voelde ze haar handen trillen zodra de zaal volliep.

De projectleider begon met een korte uitleg en vroeg daarna wie iets wilde toevoegen. Er viel een ongemakkelijke stilte, want niemand wilde de eerste zijn. Uiteindelijk stond Bahar op en kwam naar voren, met haar papieren stevig in haar hand. Ze vertelde dat de kinderen uit de onderbouw op het huidige plein nauwelijks ruimte hadden om te rennen. Haar rustige toon en haar cijfers maakten duidelijk indruk op de aanwezige raadsleden, die meteen aantekeningen begonnen te maken.

Niet iedereen was even blij met haar verhaal. Een man op de tweede rij wilde bezwaar maken tegen het voorstel, omdat er dan minder parkeerplaatsen voor de school zouden overblijven. Hij sprak luid en gebruikte grote woorden over eigendom en belasting. Een paar ouders keken naar de grond, en Bahar merkte dat de stemming omsloeg. Ze had zich voorgenomen zich daardoor niet te laten ontmoedigen, hoe onaangenaam de discussie ook werd.

De projectleider probeerde de twee standpunten samen te vatten, maar deed dat volgens Bahar niet helemaal eerlijk. Volgens zijn samenvatting wilden de ouders vooral gezelligheid, terwijl het in werkelijkheid om veiligheid ging. Ze vroeg vriendelijk het woord en zei dat die interpretatie van haar betoog niet klopte. De zaal lachte zacht, en de projectleider gaf toe dat hij te snel had geconcludeerd. Vanaf dat moment liep het gesprek soepeler, ook omdat de man van de tweede rij zijn stem liet dalen.

Na een uur werd er over twee varianten gestemd. De meeste aanwezigen gaven de voorkeur aan het ontwerp met minder asfalt en meer bomen, terwijl de parkeerplaatsen naar de zijstraat verhuisden. Bahar had niet verwacht dat het zo zou aflopen, en ze bleef even zitten toen de stoelen werden opgestapeld. Bij de deur kwam de man van de tweede rij naar haar toe. Hij zei dat hij zich onnodig fel had opgesteld en vroeg of ze hem zijn toon kon vergeven. Ze gaf hem een hand, en samen liepen ze naar het plein om te kijken waar de eerste boom zou komen.

Try our 6-step method for free and make these words stick.

Listen to this episode online: https://course.interactivelessons.nl/local/podcast/episode.php?id=28368

Start this course for free: https://course.interactivelessons.nl/mod/quiz/view.php?id=1962